

JUBILEUM FUTBALU V PALÁRIKOVE

100. ROKOV OD VZNIKU NEORGANIZOVANÉHO FUTBALU V SLOVENSKOM MEDERI

Každý, kto sa zaujíma o futbal by mal vedieť, že už cestovateľ Marco Polo sa na svojich cestách stretol s prafutbalom na dvore Kublaj-chána. Bola to vraj „hra s loptou, do ktorej sa kope“. Historické dokumenty hovoria, že čínsky cisár Huang Ti už roku 2697 pred Kristom pripisoval loptovej hre „tsuh-küh“ výchovný význam, ale vhodný i na vyplňanie voľného času. Z Číny sa prafutbal preniesol do susedného Japonska, kde ho pomenovali „kemari“. Loptu vo svätyniach strážili mnísi a na zápas sa vynášala z kláštora vo zvláštnej posvätnéj nádobe. Ale stopy po futbale nachádzame i v Tichomorí, Indii, Malajzii a loptové hry blízke futbalu i u Inkov, Aztékov, Mayov v Južnej a Strednej Amerike. Nesmieme zabudnúť ani na obyvateľstvo arktických končín Ameriky – na Eskimákov.

V písme svätom v Starom zákone v Druhej knihe Makabejcov (2. Storočie pred Kristom) sa vytýka židovským kňazom, že namiesto starostlivosti o chrám a dušu sa venujú radšej hrám na ihriskách. I sám Herodes, aby získal ľud na svoju stranu, dal v Jeruzaleme postaviť športový stánok.

Rimania prevzali loptové hry – futbal od Grékov a z Ríma sa futbal dostal cez legionárov do Británie, Galície, ba do celej Európy.

Futbal na území bývalého Česko-Slovenska popularizovala kniha športového nadšenca Eduarda Bassa, ktorá vyšla v roku 1922 pod názvom „Klapzubova jedenástka“.

V celom dolnom Požitaví i Ponitří najpopulárnejším športom bol a až dodnes je futbal. Tak tomu bolo a je aj v našej obci. Dnes nevieme presne a s istotou povedať, kedy si prví Mederáci na pa-

žití či pasienku po prvý raz koplí do handrovej futbalovej lopty. Z dochovaného ústneho podania i kusých písomných záznamov a rozprávania pamätníkov vieme, že mederská junač už pred rokom 1900 sa naháňala za handrovou loptou. Vieme to zo zachytených spomienok richtárov Imricha Prokopca a Jozefa Markuska, ale i z rozprávania bývalého kaplána Ferdinanda Jurigu a miestneho dekana Karola Šimku.

Už po roku 1900 bola snaha zo strany remeselníkov – krajčírskeho majstra Jána **Andu**, kováča Jozefa **Duchoňa** a roľníka Imricha **Prokopca** podchytiť záujemcov o futbal tak, aby postupne vznikol športový klub. Túto myšlienku podporoval aj gróf Károlyi.

V rokoch 1901-1902 pôsobil v našej obci – farnosti mladý kaplán ThDr. Ferdinand **Juriga**, neskorší politik a publicista. Svoj voľný čas venoval mládeži. Založil v obci okrem iného i „Mládenecký spolok“ a pre jeho členov kúpil gumové lopty obťahnuté pevným súknom. Podľa svedkov boli dosť ťažké. Nehral sa s nimi futbal, ale loptové hry v priestoroch od dnešného obecného úradu – tu bola štartovacia čiara, tzv. „lina“ pred Machovými. Druhá čiara bola až takmer pri židovskom kostole, oproti bývalej „bujáčni“. Keď bolo málo hráčov, čiara – lina od židovského kostola sa posunula na

polovičnú vzdialenosť na hlavnej ceste oproti domu Andových na Vřísku. Menšie deti sa hrávali s loptou v priestoroch okolo sochy sv. Jána a bývalej Alicinej studni. Mladý kaplán vždy v nedeľu po litániách vyzliekol reverendu a s mládežou v priestore už vyššie spomínanom hral „rotu“, „vybíjačku“, „feral“ a iné loptové hry. Športové hry využíval i na povzbudzovanie mládeže i dospelých k národnému povedomiu, čo sa nepáčilo notárovi a niektorým

maďarským úradníkom na panstve grófa Károlyiho. Jurigu vyštváli, musel odísť!

Od 20. storočia nastáva rozmach športu, hlavne futbalu. Tento nezvyčajný druh športu očaril mladých chlapcov i v našej dedine. Našli sa jednotlivci, ktorí si robili poznámky o futbalovej činnosti v Slovenskom Mederi. Robili to pre vlastnú potrebu a zanietenosti pre futbal. Svojimi poznámkami a zápismi vlastne zanechali svedectvo doby. Poznámky sú rôznorodé od viacerých autorov – jedincov a poukazujú na prvopočiatky futbalu u nás, na rôzne úskalia, víťazstvá, ale i prehry.

Od prvopočiatku i náš mederský futbal mal svojich skalných fanúšikov i nadšencov. Všetkým vďaka za ich námahu a priekopnícku prácu, niekedy i v neprajných podmienkach. Ale dosiahnuté výsledky v tomto druhu športu – od organizovaného futbalu v našej obci hovoria za všetko! Nesmieme zabudnúť na aktérov mederského futbalu, oni tvorili bohatú a úspešnú históriu klubu „**ŠK Slovenský Meder**“.

Najstaršie záznamy o futbale v našej obci sa nám zachovali v tzv. krajčírskych zošitoch môjho starého otca z matkinej strany, krajčírskoho majstra Jána **Andu** (1879 – 1958) pochádzajúceho z Farkaždu (Vlčany), býval na Vršku. Vyučil sa za krajčír a po majstrovských skúškach vo Viedni sa roku 1899 natrvalo usadil v našej obci. Neskôr si otvoril ako krajčírsky majster živnosť. Jeden tzv. krajčírsky zošit venoval poznámkam o futbale, s ktorým sa prvýkrát stretol ešte vo Viedni. Uvedený zošit niesol názov: „**Prwopočátky footballu w Slowenskiem Mederi**“.

V úvode mal poznačené, že:

Roku 1888 – Wiliam Mc Gregor, vedúci klubu Aston Villa predložil návrh na zriadenie dlhodobej ligovej súťaže, ako aj určovania poradia mužstiev – skóre.

Roku 1891 – Írsky futbalista Mc Cormick presadil pokutový kop.

Roku 1890 – v Liverpoole zavesili na bránu sieť.

Roku 1892 – mal urobené poznámky o jednotnom rozhodovacom formulári.

Roku 1903 – zápisy, ktoré vydávali futbalové asociácie.

Roku 1903 – vyšiel súbor nových pravidiel.

Roku 1904 – mal poznačené pravidlá o výhode.

Roku 1905 – že brankár pri pokutovom kope nesmie opustiť bránu.

Roku 1908 – uvádza zmenené pravidlo o rozhodovskej lopte.

Pri jednotlivých rokoch mal uvedené poznámky v skratkách, nedajú sa identifikovať. Potom dlhšiu dobu si nepísal poznámky, až v roku:

Roku 1924 – si poznamenáva, že od tohto roku možno dosiahnuť gól priamo z rohového kopu.

Posledný záznam má z roku 1938, kde si poznamenal, že boli zhrnuté pravidlá pre celý svet do jednej sústavy (International Board).

Zapísal si i stav ihriska, návštevnosť, zakúpenie dresov, lôpt, kopačiek, ich opravy, ale i ako šil „trištvrtáky“ – trenírky pre hráčov z bieleho i modrého molina, ktoré daroval gróf Károlyi, a pod.

Ďalšie záznamy o miestom futbale máme od Alexandra **Jakubíka** (1898-1960), predtým predsedu Orolského športového klubu, neskôr funkcionára ŠK Slovenský Meder. Jeho poznámkový blok niesol názov: „**Pozorování wikonow našich hráčow Mederských**“. Zapísal si viac-menej technické poznámky a kondičku jednotlivých hráčov. Jeho druhý zošit poznámok niesol názov: „**Prwotiny slowenskomederského footballu (1925-1938)**“.

Najviac archívneho materiálu nám zanechal môj nebohý otec Karol **Kolečáni** starší (1911-1980), ktorý v miestnom športe pracoval ako aktívny hráč – futbalista či funkcionár (dlhodobý predseda, ale hlavne tajomník TJ) vyše 50 rokov.

Cenné sú i poznámky Štefana **Klučku**, Karola **Šafárika** či Alexandra **Samuela**. Posledným vášnivým zberateľom faktov o mederskom futbale je bezpochyby Štefan **Vítek** – živá kronika mederského futbalu.

V roku 2011 je tomu už celých 100 rokov, čo mederski chlapci prvýkrát koplí do ozajstnej futbalovej lopty. No už aj predtým naša omladina na pažiti naháňala loptu, no tá bola handrová. V roku 1911 boli zakúpené tri pravé futbalové lopty. Jednu väčšiu kúpil gróf Károlyi. Jednu menšiu zas miestny kaplán Ladislav Lev **Prikaský OFM**Cap. a druhú menšiu staviteľ a zakladateľ Remeselníckeho čítacieho kruhu Štefan **Kató**. Lopty boli zakúpené vo Viedni. Po preložení kaplána Prikaského, ktorý v obci pôsobil takmer dva roky (1911-1912) viedol futbalovú omladinu nový kaplán Augustín Peter **Lenče** (Lencse) OFMCap. Po jeho odchode prebral mladých futbalistov náš mederský rodák a novovysvätený kňaz – kaplán Ludovít **Žák**, a to v rokoch 1914-1916, ale i po návrate z vojny v rokoch 1918-1921. Kaplánom pri tréningoch pomáhali členovia Školskej rady – stolice: Jozef **Šrámek**, Ludovít **Liptai**, Ján **Prokopec**, Gejza **Bangha** a v roku 1911 i učiteľ Ludovít **Nagy**. Po roku 1911 i učiteľia Jozef **Tomašovič** a Viktor **Příkazský**. Futbal v obci podporovali i richtári Ján **Prokopec**, Ján **Šrámek**, Jozef **Markusek**, Gabriel **Šrámek** a Pavel **Prokopec**. Neorganizovaný futbal sa v našej obci Slovenský Meder prevádzal v rokoch 1911-1929.

Z poznámok starostu obce Jozefa **Markuska** sa dozvedáme, že na jar 1918 gróf Károlyi priniesol z Viedne pre chlapcov „tuhý – pevný football“, ktorý po veľkej noci prvýkrát použili na futbalovú hru na cigánskom pasinku. Ihrisko na cigánskom pasinku nebolo riadnym ihriskom, ale viac-menej náhradným, resp. cvičné – tréningové.

V starej obecnej kronike sa uvádza, že v roku 1918 sa mederskí mladenci začali od júla schádzať v parku grófa Károlyiho, v nedeľu po litániách a hrali futbal obyčajne až do večera. Z vyzlečených kabátov urobili štyri hromady a bránky ihriska boli hotové! Začal tuhý zápas a kopanie sem a tam. Takýto zápas sa končil obyčajne s povykrúcanými palcami a upotení hráči sa vracali domov. Pri takýchto zápasoch sa predsa niektorí naučili obratnejšie narábať s loptou a tým i záujem o šport bol vždy väčší a bolo treba hľadať lepšie miesto na zápasy, lebo pri kaštieli nemohli zostať natrvalo. Pasienkov v okolí obce bolo dosť a tak prvé ihrisko si vyhládli roku 1920 pri „Pajte vedľa makrálov“, hrali sa tu zápasy v rokoch 1921-1929. Tu sa už hral futbal tak, ako to bolo v tej dobe prípustné. Utvoril sa provizórny, resp. dočasný ŠK, no jeho názov, resp. názvy sa rýchlo menili, neustáli sa, napr.: TSE, Remeselnícky športový klub, Klub mederských roľníkov, Fabrický klub športu, atď. Časom názvy rýchlo zanikli a až v roku 1929 vznikol jednotný ŠK – „Š.K. Slovenský Meder“. Futbalisti miestneho Orla stále hrali zápasy na cigánskom pasinku.

V júni roku 1925 sa stretli miestni futbaloví nadšenci, aby rokovali o podmienkach založenia trvalého organizovaného Š.K. v Slovenskom Mederi. Dohodli sa, že v daných podmienkach budú platiť príspevky na činnosť. Platili iba tí, čo mali trvalú prácu. Vytvoril sa prípravný výbor, ktorý mal vypracovať Stanovy Š.K. – „Športový klub v Slovenskom Mederi“ – v skratke Š.K. Sl. M. Výbor tvorili: Štefan Vrba, Alexander Jakubík, Štefan Jančár, Imrich Tököly a Ján Samuel s tým úmyslom, aby boli predložené Krajiniskému úradu v Bratislave na schválenie. Pre rôzne ťažkosti celá procedúra tvorba Stanov Š.K. trvala takmer štyri roky.

2. mája 1929 boli schválené na ustanovujúcom valnom zhromaždení konanom v Slovenskom Mederi Stanovy Športového klubu s názvom: „Športový klub v Slovenskom Mederi“. Skratka: Š. K. S. M. Jednacou rečou bola slovenčina a farby: bielo – modrá. Klub mal charakter nepolitický a nekonfesijný. Dočasným predsedom výboru sa stal Štefan Vrba, jednatelom Alexander Jakubík a za členov rady boli zvolení: R. Tantoš a K. Masaryk. Stanovy klubu schválil Krajiniský úrad v Bratislave, číslo 18910/8 – 1930. Schválené Stanovy podpísali členovia dočasného výboru. Stanovy mali 28 paragrafov /7. Strán. Stanovy boli overené guľatou pečiatkou: Krajiniský úrad v Bratislave – Tieto Stanovy schvaľuje: Za krajiniského prezidenta – guľatá pečiatka s nečitateľným podpisom. Na prvej strane Stanov boli prilepené kolký v hodnote 23,- Kčs a opečiatkované podlhovastou pečiatkou Okres Nové Zámky. V samotnej obci bol zaužívaný tento názov: TJ Š. K. Slovenský Meder (futbalový oddiel) s ihriskom pri „Pajte pri šíňkach.“ V roku 1929 už nevyhovovalo staré ihrisko,

postavilo sa nové, a to pri „Pajte pri šíňkach“. Toto ihrisko bolo položené dosť nízko, preto to nebolo najlepšie. Tak ako predošlé, i toto ihrisko bolo na trávniku a nebolo ohradené.

V závere roka 1929 bol vytvorený Výbor Š. K. Slovenský Meder a za členov výboru boli zvolení:

Jozef Markusek	- starosta obce
Štefan Mišiča	- vedúci notár
Emil Novodvorský	- podnotár
Štefan Šlahor	- hostinský
Štefan Vrba	- zamestnanec na panstve
Karol Kolečáni	- za hráčov

Už vyššie sme uviedli miestnu Jednotu Orla, ktorá v roku 1936 založila v obci futbalový klub. Zápasy hrali na cigánskom pasinku a Š. K. Sl. M. zas v Barackoši na ihrisku pri „Pajte pri šíňkach“. Orolský FO zanikol roku 1938 a jeho aktívni hráči prešli do Š. K. Slovenský Meder. V roku 1930 úroveň hry začala rapidne stúpať. Futbalisti boli zabezpečení základným výstrojom – dresy, kopačky, lopty...

Vedúci športu videli, že záujem o futbal je čím ďalej väčší, ba i hráči boli lepší, preto pomysľali postaviť – vybudovať nové, lepšie ihrisko. Požiadali grófa Károlyiho o pozemok na výstavbu nového ihriska, a tak roku 1931 bolo „Pri fabrike“ vybudované nové futbalové ihrisko. Predtým tam bola oračína, práce bolo veľa, ale ihrisko sa podarilo vybudovať. Ihrisko už bolo ohradené a okolo neho vysadené stromy. Tu sa hrávali nielen priateľské, ale i majstrovské a medzištátne zápasy. Naši futbalisti v tejto dobe statočne dosiahli veľmi pekne výsledky a tak získali dobré meno mederskému športu – futbalu.

Fanúšikov pribúdalo, sudcovia boli spravodliví i menej spravodliví. V prehre sa videla krivda, ktorá sa na mieste i likvidovala, ovšem „eitovo“ i na tele, čo malo za následok, že sa ihrisko na príkaz ústredia zatvorilo a naši chlapci museli hrať svoje zápasy mimo domova.

V tejto dobe dal gróf Károlyi svoj majetok do prenájmu a nájomca nebol veľkým priaznivcom futbalu. Ten dal športovému klubu výpoveď – vypovedal držbu pozemku a ihrisko dal postupne zorať. Potom tam boli vysadené ovocné stromy. Nezostávalo nič iné, iba premiestniť ihrisko niekde na nové miesto. Podarilo sa. Našlo sa nové miesto a ihrisko bolo premiestnené v roku 1936 na „Osminkársky pasienok“, kde bolo až do 17. augusta 1947.

Treba ešte uviesť, že Slovenský obrázkový týždenník pre šport a automobilizmus „Športový Týždeň“ v Roč. III., č. 8 dňa 18. februára 1930 na titulnej strane uverejnil fotografiu nášho futbalového mančafu Š. K. Slovenský Meder 1929 s podtitulkom: Š. K. Slovenský Meder, mladý juhoslovenský klub prihlási sa do západoslovenskej župy footballovej.

V roku 1932 ten istý týždenník – Číslo 20., Ročník V. dňa 17. mája 1932 na siedmej strane uviedol – uvádzam doslovný odpis:

S. K. Slov. Meder – Oltham A. C. Viedeň 2:1 (0:1)

Hostia zavítali do Slov. Medera o 13. Hod., kde ich privítal pekný počet športovcov na stanici. Zápas sa započal o pol 5. Hod., kde ich privítal na ihrisku Š. K. Slov. Meder, predseda klubu Mišica v reči slovenskej (tlumočil p. Vrba), pri tejto príležitosti bola výmena vlajok oboch klubov. Oltham Viedeň nastúpil v nasled. zostave: Náger – Schönffä – Aulechla – Gansch – Schinder – Francka I. – Tuma – Krátky – Lindenfal – Francka II. Koudela.

Domáci: Šrámek – Pápeš – Roško I. – Samuel – Jančár – Roško II. – Kolečáni – Šilhavík – Čvirik – Majda – Slovák.

Domáci majú výkop a hneď zo začiatku sa zdá byť situácia dosť nebezpečná pre domácich, ale behom 10 min. domáci sa rozohrali a sú už rovnocennými svojmu dobrému súperovi. V 25. Min. obranca domácich sa dopustil ruky, sudca diktuje 11-ku, hostia vsietia, prvý polčas sa končí 1:0 pre host'ov.

V druhom polčase sa domáci dajú s elánom do práce a hostia majú pár horkých chvíľ, hostia sa dopustia v 15. Min. ruky a je diktovaná 11-ka, domáci vsietia a stav je 1:1. Od tejto chvíle situácia začína byť ostrá, ale fair. V 38. Min. domáci z pekného zvedenia Čvirikovho, ktorý podá Kolečanimu a ten bleskurýchle vsieti. 2:1 pre domácich a tento výsledok zostáva do konca. Zápas bol zohraný za pekného počasia, asi pred 1000 divákmi. Dobre sudcoval p. Tantoš.

Brat môjho starého otca Ján **Kolečáni** (1872-1959) bol zamestnancom grófa Károlyiho, ktorý ho v roku 1933 presunul na jeden celý rok pracovať do Šurian. Ako náruživý fanúšik si v uvedenom roku značil – zapisoval všetky zápasy, ktoré hral ŠK Šurany. Z písomného materiálu vyberám iba zápasy, ktoré hrali Šurany s Mederom.

Uvádzam presné znenie textu:

30. IV. 1933

ŠK Šurany – ŠK Sl. Meder II. 1:1 (0:1)

(pozn. II. = druhý zápas v poradí v sezóne)

Tento druhý zápas priniesol už dosť dobrú hru. Hra bola striedavá. Za Šurany hrali mladí hráči, z ktorých dobre sa uviedol Kvasnovský, čiastočne Dobrota a Ölvecký. Petík Š. sklamal. Ondrejka J. bol najslabší. V prvom polčase viac mal z hry Meder, v druhom však rozhodne Šurany a len strelecká smola zapríčinila, že Meder neodíšiel s porážkou. V 30. Min. Šátek vyrovnal krásnou ranou.

11. VI. 1933 (hody)

ŠK Šurany – ŠK Sl. Meder I.a 0:5 (0:2)

S ohromným záujmom očakávaný štart majstra II. triedy v Šuranoch skončil hanebnou porážkou Šurian, ktoré si však nezaslúžili tak veľký rozdiel bránok. Šurany boli po celý čas rovnocenným súperom host'om obzvlášť v druhom polčase mali rozhodne miernu prevahu, ale ohromná smola, ktorá sprevádzala po celý čas domácich, nedovolila im ani raz skórovať. Hostia potvrdili, že sú výborným mužstvom bojovným a ostrým, ale svojou hrou nikoho nenadchli, ako to urobil „Slovan“ Nitra. Rozhodne sa od nich očakávala krajšia hra a len smola šurianských útočníkov a pánu sudcovi Hermanovi môžu ďakovať, že víťazstvo padlo ich stranu. Vynikol v útoku Čvirik K. a Čvirik J., v obrane Majda a Pápeš. Domáci hrali obetavo a zaslužili si aspoň nerozhodného výsledku alebo tesnej porážky. Vynikol Štefánik, Stryček a Lehocký. Grunvald vydržal iba polčas. Švajda a Ölvecký veľmi slabí.

Sudca veľmi poškodil domácich a pomohol k víťazstvu host'ov tým, že nepískal 2-krát offside a neriadený, ovšem nesprávne voľný kop rohu zapríčinil, že porážka sa zväčšila. Tiež kop proti Šuranom, ktorý končil v bráne, bol problematický.

Domáci: Lehocký, Stryček, Mokráš, Ölvecký, Grunvald, Riadl (vojak), Štefánik, Orlik, Šátek, Švajda a Kvasnovský.

Hostia: Čvirik, Majda, Pápeš, Karvaš, Mikláš, Laley (vojak), Frant. Čvirik (vojak), Čvirik K., Zálešák, Šrámek a Roško.

V tomto postavení hral Meder proti S.C. Simmering Viedeň dňa 4. VI. 1933 a vyhral 4:1.

25. VI. 1933

ŠK Šurany dor. – ŠK Meder dor. 1: 2 (0:1)

Chlapci hrali na Slovenskom Mederi a boli zaslužene porazení. Skóroval Nagy. Poznámka: zápas sa hral preto na Mederi, lebo v Šuranoch bolo ihrisko zatvorené!

Podľa zachovaného archívneho materiálu medzi najstarších športových pracovníkov v Slovenskom Mederi treba zaradiť, resp. k nim patria: Ľudovít Žák – miestny rodák a kaplán, ďalej notár Vrabel, Štefan Šlahor, Štefan Vrba, Karol Markusek, Rudolf Markusek, Alexander Majda, Karol Valášek, Ladislav Roško, Vojtech Roško, Alexander Zálešák, Jozef Kuchar, Karol Tóth, Jozef Vaňák, Karol Kolečáni st., Imrich Slovák, Štefan Jančár, Štefan Mach a Ladislav Gábriš. Po II. svetovej vojne to boli:

Štefan Mikoláš – prednosta železničnej stanice.

Karol Kolečáni st. – výpravca ČSD, dlhoročný predseda, ale i tajomník TJ.

Adam Koyš – hostinský.

Ján Polák – stolár, podpredseda TJ.

Jozef Vaňák – obecný zriadenec, ako pokladník TJ.

Alexander Majda – učiteľ, ako kultúrny referent TJ.

Pavol Jančár – hospodár TJ a mnohí ďalší...

Kým nebolo vybudované nové ihrisko na „Osminkárskom pasienku“, dychtiví chlapci po športe hrali futbal na hrboľatom pasienku pri Jurkovičovom mlyne – inak ho posmešne nazývali „Ihrisko prvej klasy pri Zápovedi“. V týchto dočasných krkolomných podmienkach futbalisti trénovali na nedeľu proti ŠK Nové Zámky, Nitre, Topolčanom, Šuranom, Komárnu, ESS Nové Zámky a podobne.

Po skončení kvalifikačných zápasov dostal sa ŠK Železničari Slovenský Meder do Oblastnej divízie, a preto bolo treba ihrisko zväčšiť, alebo vybudovať nové. Funkcionári TJ mali už dávnejšie vyhladené miesto, resp. pozemok na nové ihrisko. Bol to pozemok osminkárov „Stávky“ a vlastnili ho viacerí majitelia. Bola to vlastne orná pôda, blízko dediny a hradskej, preto ju majitelia nechceli dať na ihrisko. No športovci boli vytrvalí, neprestali vyjednávať s MNV a majiteľmi osminkárskej pôdy.

Nakoniec sa podarilo získať vyhladený pozemok pre nové ihrisko. Pozemok získala obec a majitelia pozemkov dostali výmenu za svoje „Stávky“ od obce, a to napr. za 600 siah dostali 900 siah. Takto sa pozemok ihriska stal obecným majetkom, kde rekordnou prácou mederských športovcov, fanúšikov i dobrovoľníkov bolo vybudované pekné veľké ihrisko. Je to už piate futbalové ihrisko – snáď definitívne posledné! Všetky manuálne práce na výstavbe ihriska boli vykonané zdarma.

V rokoch 1938-1945 po obsadení maďarským okupačným vojskom mederský futbal pokračoval pod nanútenou značkou Maďarmi ako „Levente sportegyesület“ – prihláseného v župnom úrade v Györy. Pod týmto menom vytrval do konca II. svetovej vojny.

Po oslobodení v roku 1945 – ako sme už vyššie uviedli – futbal sa hrával i na pasienku za Jurkovičovým mlynom a v roku 1946 sa ŠK premenoval na „ŠK Železničari Slovenský Meder“, ktorý bol registrovaný v Bratislave v rámci Západoslovenského kraja. Až hodne neskôr bol premenovaný na „TJ Lokomotíva Palárikovo“.

Verím, že i týchto niekoľko faktografických údajov z dejín mederského futbalu pomôže najmä tým, ktorí podrobne spracúvajú telovýchovné hnutie v našej obci – konkrétne futbal.

*Mgr. Karol Kolečáni
kronikár obce*